

Spännande regelbrott

Musik

**Kammarorkestern
Mikael Källström, dir
Folkmusikgruppen "4
Krön"**

**Culturums konsertsal
Arr: Filharmoniska
Sällskapet**

Visst går det att bryta mot "reglerna" för hur en konsert ska se ut. Resultatet i lördags blev i varje fall spännande. Då samsades spelmansmusik och folkdans med traditionell stråkorkestermusik, låt vara med tydlig anknytning till det folkliga.

En och annan avstod nog från detta försök att bryta barriärer, men annars var salen nästan lika välfylld som vanligt.

Budet kunde knappast heller ha gått till en bättre grupp än den sörmländska folkmusikgruppen "4 Kron". I år är det ju folkmusikens och dansens år, och det var därför ex-

tra roligt att glädja sig åt de fyra riksspelmännens medryckande insatser.

Bakom våra ryggar överraskade de med två spilåpipors "otämjda" toner. Fotstamp och en ensam mungiga, spelad med verklig klangkänsla, räckte för att få en norsk halling att svänga skönt.

I en vals från Dalsland bjöd Leif Johansson och Marianne Skagerlind-Furå på snärtigt och samkört fiolspel så det ryckte i våra ben. Och än "värre" blev det, när de drog upp farten i en brudpolska och Per Furå spetsade klangen med sin säckpipa och Håkan Frykmo "övergav" sina diskreta bas- och mellanstämmor för att likt en jazzmusikant "dra" hela slutklämmen!

Civila kläder i stället för folkdräkter på musiker och dansare var först en besvikelse, men kanske vill de bort från knätofsstämpeln i mötet med en ny publik.

Varmt skulle det också ha blivit för dansarna Petra Molin

och Jonas Svensson, då deras dans hade oväntat virtuosa inslag som hjulning, höga hopp och "sparkar" i huvudhög. Och vilket flyt de hade i er snöa och en slängpolska sedan!

Kammarorkestern påminde om vad folkmusiken betydde för tonsättare som Alfvén och Atterberg. Stämflätningen gör dock "Och jungfrun hon går i ringen" till något mer än en enkel folkvisa, och det nordiska vemodet i "Kungabarnen" lånar tonspråk från nationalromantiken. Som en av de flitiga gaste arrangörerna var Gunnar Hahn representerad med polonäsen ur "Götisk svit" med tydlig doft av pudrade pe-ruker.

Två unga tonsättare, lite drygt 20 år bara, stod för den bästa musiken. Carl Nielsens "Liten svit" från 1888 är en värdig nordisk representant i serenadtraditionen från Mozart och Dvorak. Den har en underfundig, lite stiliserad vals i mitten, men annars beto-

Ensemble med Petra Molin och Marianne Skagerlind-Furå. Petra Molin erhöll på Culturums scen i lördags tillsammans med Marianne Skagerlind-Furå, Håkan Frykmo, Leif Johansson och Per Furå. Folkmusikgruppen "4 Kron".

nades här det inåtvända draget.

Brittens "Simple Symphony" går däremot snarare tillbaka till barockens danser som bourrée och saraband. Slarv i början av ett par satser upp-

vägdes av en intensiv stråkklang i sarabanden och av vitt, riktigt flott spel i "Playful Pizzicato" med dess "bullrande" lösa strängar i den rustika trion.

Trots en och annan skavank

var ambitionen att ge välavvägda, levande tolkningar påfallande, och orkestern gjorde mestadels väl ifrån sig. För Mikael Källström blev kvällen en betydande framgång.

FRIDE JANSSON